

Izhaja vsaki dan.
Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
Posamične številke se prodajo po 3 novč. (6 stočnik) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.
Oglašne in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 8. zvečer. — Cene oglasov 16 st. na vrsto petič; poslanice, oamrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.
TELEFON št. 1157.

Edinost

Glasilno političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglašne in reklamacije je pošiljati na upravo lista.
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik konorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilnični račun št. 841.652.

Rusko-japonska vojna.

(Brzjavne vesti).

Iz Mandžurje.

PETROGRAD 21. (Ruska gen. agent.) Pri Huanšanu se je vršil včeraj boj med sprednjimi stražami. Dne 12. t. m. so obstreljevali Japonci grič Novgorod, vas Jalungšan, Putilov grič ter vasi Šahopas in Udatong. Rusko topništvo je streljalo na japonske čete, stoječe južno od Vagance. Ruski vojaki so se naveličali nedelavnosti ter žele boja.

Brzjavne vesti.

Štrajk v Petrogradu.

Razgovor z odborom štrajkovcev.

BERLIN 22. Petrogradski dopisnik „Berliner Tageblatta“ je imel včeraj razgovor z odborom štrajkovcev. Reklo se mu je, da pojde danes v nedeljo, 130.000 delavcev pred zimsko palačo. Ako ne bo hotel car vsprejeti njihove peticije, tedaj da navalijo na zimsko palačo ter zažgejo mesto. Delavci da so odločili, da hočejo izvesti stvar tudi s silo.

Poziv Gaponu na carja.

PETROGRAD 22. Voditelj delavcev, svečenik Gapon, je včeraj odposlal carju pismo z nujno prošnjo, da vsprejme danes ob 2. uri popoldne v zimski palači peticijo delavcev.

V nekem pismu na ministra notranjih stvari pravi Gapon, da je minister dolžan vplivati na carja, da izpolni to prošnjo. Car naj se ne boji za svojo osebno varnost, ščitili ga bodo delavci.

Gapon se je dlje časa razgovarjal tudi z ministrom pravosodja. Minister je vzel na znanje zahteve delavcev ter je izjavil, da mora vsakdo storiti svojo dolžnost ter delati po svojem prepričanju. Metropolit Antonij je izobčil svečenika Gaponu, češ, da hujša narod v težkih časih.

Konferenca veleindustrijalcev.

PETROGRAD 22. Na konferenci veleindustrijalcev, ki se je vršila pri finančnem ministru, je bilo slenjeno, da se zahtevam delavcev ne ugodí, priznal se jim je edino posvetovalen glas, za slučaj, ako se delavce odpusti iz dela.

Krvavi spopadi v Petrogradu.

PETROGRAD 22. Več tisoč ljudi broječa množica se je podala opoldne k zimski palači. Prišlo je do spopadov s četami, ki so hotele zadrževati množico. Bilo je 150 mrtvih in mnogo ranjenih. V mestnem oddelku Vasiljevski-Ostrov so bili potrgani brzjavci, delavci so napravili barikaade ter so se oborožili s sabljami in drugim orodjem. Ob 8. in pol je prišlo do

spopada na Nevskem prospektu, 30 oseb je bilo ubitih, mnogo pa ranjenih.

PETROGRAD 22. (Ob 2. uri 30 min.) V mestnem delu Vasiljevski-Ostrov se je opoldne zbralo mnogo delavcev. Številno vojaštvo, izlasti kozaki in ulanci so zasedli ceste in mostove. Potem ko so delavci svoje tovariše pozvali, naj se podajo k zimski palači, je šlo več tisoč delavcev k Nikolajevemu mostu, kjer so jih vsprejeli kozaki in ulanci. Delavci so pozivali kozake naj ne streljajo nanje, nakar so nekateri vojaki položili puške.

Vojaštvo je pbrinilo množico nazaj, pri čemer je bilo nekaj oseb ubitih in ranjenih. Na potu k zimski palači so kozaki in ulanci ponovno z orožjem zapodili delavce nazaj. Na Suvarovem trgu pri Trojickijevem mostu so čete trikrat na delavce vstrelile, vsled česar je bilo nekoliko oseb ranjenih.

Ob 2. uri popoldne so čete pred zimsko palačo dvakrat ustrelile in sicer prvič v smeri k zimski palači, v drugič v smeri proti Nevskemu prospektu.

Z oken Vasiljevskega Ostrova so metali proglase. En delavec je imel govor. Na Schlüsselburški cesti so delavci prosili kozake, naj jih vedejo k carju, na to se je množica začela pomikati dalje, nakar so pa vojaki vstrelili. Množica se je nato umaknila a pričela kmalo zopet prodirati, nakar je prišlo do spopada, o katerem je bilo že sporočeno.

Svečenik Gapon je s križem v roki korakal na čelu množice, ki je prišla od Putilova Poleg njega je šel kmet z razstreljeno podobno carjevo. Gapon je bil ranjen. Med ranjenimi so tudi ženske in otroci. Vest, da je bil aretovan Gapon ni resnična. Množica je v mestnem delu Vasiljevski-Ostrov nastavila ovire iz žic. Oddelek delavcev se je vrnil. Razburjenost množice proti častnikom narašča. Častnikom je množica trgala epavlete z ram ter jim klicala: Morilci.

PETROGRAD 22. (ob 9. uri 30 min.) Trg pred zimsko palačo je izprazen. Proti večeru se je množica iz središča mesta razšla. V Vasiljevskem Ostrovu so okoli 4. ure čete trikrat streljale na zabarikadane delavce, vzlic temu se množica ni razkropila.

PETROGRAD 22. Na Nevskem Prospektu se je velika množica zbrala na cesti ter skušala konjeništvu zapreti cesto z raznimi predmeti.

Kava „Družbe sv. Cirila in Metodija“ pred sodiščem.

Ljubljana, 21. prosinca.

(Izvirno poročilo).

(Dalje.)

Dr. Hrašovec: Ali ste imeli utis, da je hotel Bradaška Jebračina osramotiti?

in začel razmišljati, klečeči na postelji. Da, da. V Zagrebu! V Zagrebu! V Zagrebu! Ah, Margareta! Žena moja! je vzdahnil Karlo in se zrušil na postelj. Alberiko je pokril svojega vladarja in stal dolgo povešene glave kraj njega motreči ga, kako nemirne sanje pretresajo obraz njegovega gospodarja.

* * *

Noč je tiha. Nem in mračen se dviga proti vzhodu škofjski dvor. Pred njim drhti ob nočni luči jesenov gaj in listje se je treslo, kakor da črni metuljčki igrajo v zraku. Pod gajem se je lesketala gladina ribnjaka, po katerem je mesečina pisala srebrne proge. Nekdo se dviga iz grmovja, iz vode ustaja črna siljasta trava ostrica. Okoli ribnjaka je polegla široka vojska. Tu leži gruča bojevnikov, tam te men klopec. Tu smrči, dremajoči pod drevesom, oklopnik, šlem in ščit se mu sve-

Priča je odgovoril, da je Bradaška govoril le pod pritiskom obče zahteve pri sotnih in da je prepričan, da je bil Bradaški cilj le gmotna podpora „Družbe“.

Naslednja priča, tovarnar Bonač, je hotel pred prisego vedeti, kdo je tisti izdajalec, ki je Jebračinu povedal o seji. On da se čuti še vezanega molčati. — Sodnik pravi na to, da je izdajica znan, da pred sodnijo Bonača ona beseda ne veže. Na to je bil Bonač zaprisežen. Bradaška da je povedal število vagonov, ki jih Jebračin izdeluje. Petrič pa je dejal, da jih izdeluje še več. Bradaška je dejal, da knjige pri J. niso popolne. Utis priče je bil, da Bradaška le dela za Cirilovo družbo.

Priča gospa Trček potrjuje, da je Bradaška zahteval tajnost.

Slično prejšnjim pričam sta izpovedala kapelana Pavlič in Zorko in gospa Bavdek, ki je povedala, da so vsi rekli, da je Jebračinova kava slaba.

Priča Petrič trdi, da je Bradaška zahteval tajnost se le po svojih dolžitvah in ima v nasprotju z vsemi dosedanjimi pričam utis da je Bradaška kakor sovražnik intrigiral zoper Jebračina. Na vprašanje dr. Kušarja je izpovedal, da Bradaška ni omenil protiponudbe Jebračina napram Frankovim 300 K.

Družbin podpredsednik A. Svetec je izpovedal glede vodstvene seje, pri kateri je Jebračin z ozirom na Zvezdno kavo dejal, da s svojo firmo naredi kar hoče. Priznal je tedaj, da je premalo plačal hotel je tudi za »zvezdo« plačati 200 K pri vagonu. Vse to je pozneje preklinal. Na zadnje smo rekli, da ni rečen, da ni mož beseda, da zvezo znij pretrgamo.

Priča dr. Ivan Svetina je pripovedoval o reviziji, kjer sta z Bradaško našla nekatere zamenjane rubrike, na kar pa nista polagala tolike važnosti. Na Bradaškovo vprašanje, kako odračunava Jebračin družbi, je le ta dejal, da koncem polletja, a ko ga je opozoril Bradaška, da ne verjame, da bi se tedaj končavalo vedno okroglo in kaj stori s tem kar je čez vagon ali manje, ni Jebračin dal pojasnila. Kar so dobili knjig, je izročil Jebračin le po daljšem obotavljanju. Glede vnesne knjige med 22. dec. 1903. in 20. jan. 1904. Jebračin ni mogel dati pojasnila. Rekel je, saj se o božičnem času tako nič ne prodaja. Konsum Cirilove kave je od 1. 1902 padel.

Jebračin je to utemeljeval s tem, da družba zanj ni delala dovolj reklame, kar po mnenju priče ni resnica: stvar se pojasnuje iz tega, da je Jebračin uvedel novo »Zvezdno« kavo brez družbine vednosti. Ko so ga v vodstveni seji zato prišli, je dejal, da dela to, da dobi tudi izvenslovenskih odjemalcev. A prodajal je to kavo ravno Slovencem. V isti seji je priznal, da daje isto kvaliteto »Zvedne« 2 h a 1 kg ceneje nego Cirilovo. Z »Zvezdno« je Je-

bračin »družbo« oškodoval. V knjigah so našli pomote, knjig od 1. 1901. nazaj. Jebračin komisiji ni dal. V ostalem priča potrjuje izvajanja Bradaške glede revizije.

Priča prvomestnik mons. Zupan je izpovedal, da ni prav nič vedel, da eksistuje »Zvezdna kava«; potrjuje, da je resničen zapisnik vodstvene seje, kjer je povedano, da je Jebračin obljubil plačati za nazaj glede »Zvezde« in se izjavil v tem smislu, da daje »Zvezdino kavo« za to ceneje da s tem pridobiva tisto, kar mora pri »Cirilovi« družbi plačati.

Priča dr. vit. Bleiweis ni mogel o vodstveni seji izpovedati mnogo, ker je bil tam le pol ure.

Na to se je razprava prekinila do popoldne.

V petek popoldne se je obravnava Jebračin-Bradaška nadaljevala.

Priča ravnatelj Ivan Šubić je izpovedal, da se je v vodstveni seji Jebračina opozorilo, da z zvezdino kavo kontrovenira družbi. Ker je Jebračin anonsiral, da daje tudi od »Zvezde« prispevek družbi — je bil prečitana inserat v »Veliki pratiki«, v katerem je rečeno, da se »Zvezda« prodaja v prid sv. C. in M. — je vodstvo upravičeno terjalo, da plača Jebračin tudi od »Zvezde«. Jebračin je v vodstveni seji to obljubil, a pozneje je izjavil, da je to obljubo napravlil, ko je bil ves zmeden in prestrašen.

Na zahtevo dr. Kušarja se konstatira, da so konsumenti dobivali obe kavi po isti ceni, da so le trgovci imeli pri »Zvezdi« par vinarjev večji popust, na kar je pričal Šubić opomnil, da je ravno to postopanje napravilo največ škode. Po zapisniku vodstvene seje od dne 28. IX. je Jebračin tedaj priznal da ima družbi plačati še prispevek za 87 vagona. Ko je dr. Kušar izrazil dvom, da bi bil Jebračin dal tako priznanje, je prvomestnik Zupan izjavil, da jamči za vsako besedo zapisnika.

Priča dr. Tominešek je izpovedal, da je v Kamniku izvedel, da je Jebračin poslal mesto »Cirilove«, »Zvezdino« kavo nekemu trgovcu, ki je pa bil popolnoma uverjen, da je tudi ta kava v prid »družbe sv. C. in M.«

Priča H. Sevar, nekdanji Jebračinov knjigovodja je izpovedal da niso tedaj, ko je Jebračin prevzel zalaganje kave, v prvem času delali nobenih rednih zapiskov, da se tudi ni upisovalo, kar je Jebračin kakor specerijski trgovec sam prodal v prodajalni, skozi katero so šla tudi naročila ljubljanskih branjevcv. Po knjigah konstatuje na to sodnik, da je Iv. Jebračin upisovan kakor odjemalec kave še le 24. VIII. 1901. Priča je povedal, da je bil mnenja, da ima Jebračin dati od brutto vagona a 200 K, par mesecev po začetku zalaganja kave je prinesel Jebračin novo pogodbo, kjer je pisano, da ima dajati to

jej drhtela od ljubavi, drobne ustnice so jej šepetale ljubezen.

Da, vsa ta čarobna svetloba, te tajne sence pred njo, vse to se je splevalo v bajno sliko — Milka, a trepetajoče listje jej je šepetalo sredi tihe noči staro pripovedko večne ljubezni. Devica je uprla oči v zlato ploščo in kakor v sanjah je govorila tiho mesecu:

— Zlati mesec moj! Prosim te milo in krotko, sevaj, sevaj ljubko na milo mu glavo. Milenec spava pod to streho, je-li? Ti ga vidiš, ti siplješ svoje zlato na lepo mu čelu, na rože njegovega obraza. Spava. Oh, naj spava sladko. Mir spuščaj na njegove trepalnice. Ne gleda, zaprl je oči, ali vidi mojo sliko. Reci, da vidi! Ne sliši. Ali sen mu šepetče na uho moje ime. Ne misli. Ali v njegovem spominu dremam jaz. Poglej mu ustnice. Ali se ne gibljejo? Ali ne drhti na njih vzdih: Angelija?!

(Pride še.)

PODLISTEK.

109

Prokletstvo.

Avtor: Avgusta Šenoe — Nadatjeval in doveril I. E. Tomić.

Prevel M. O. Š.

XI.

— Pogrinjalo je to, kralj

Pogrinjalo, praviš, pogrinjalo, je po naviljal Karlo, potegnivši z roko preko čela. Da, pravo si rekel, pogrinjalo. Ali ta blesteči meč! je zaklical zopet.

— Moj meč, ki ti čuva spanje, kralj.

— Čuj! Čuj! je nagnil Karlo uho, dvignil prst-kazalec, ali ne joče dete?

— To je čuk na strehi cerkve, kralj.

— Ali nismo u Neapelju?

— V Zagrebu, kralj.

— V Zagrebu? je spregovoril kralj

od »netto«-vagona. Računskih zaključkov niso delali, Jebračin je z njimi vedno odlašal, ko pa ga je priča opozoril na možno revizijo, je dejal Jebračin: »Saj gospodje tako nič ne zastopijo.« Dr. Kušar je opozoril, da je Sevar Jebračinov sovražnik. Sedanja Jebračinov knjigovodja priča Zelenik je napake, ki jih je sam zagrešil v knjigah, opravičeval s tem, da ima 13 uradnih ur na dan. On da je kriv, da so prišli v »Veliko pratiko« inserati, ki trdijo, da dobi »družba sv. C. in M.« prispevek tudi od »Zvezde«.

K sklepu sta bila prečitana dopisa vodstva »Družbe sv. C. in M.« na Jebračina. V prvem se mu ponujajo jako mili pogoji za spravo, v drugem pa »Družba« pretrguje zvezo z Jebračinom in mu prepoveduje rabiti družbeno znamko. Dr. Kušar je izjavil, da Jebračin ne priznava, da bi bila pogodba že pretrgana.

Razprava se je potem nadaljevala in zvršila v soboto popoldne.

(Zvršetak pride.)

Domače vesti.

Občinske volitve v Puli dovršene. V soboto so volile zunanje občine Fazana, Galežan, Stijan, Peroj in del Vodajana. V Fazani, Galežani, Vodajanu bivajo izključno sami Italijani, tako zvali »Bumbaric«. Volitve za tretji razred so torej izvršene. Za kamoriste je glasovalo 1342, za neodvisne Italijane in scejalste 768 in za Hrvate 641 volileev. Da ni dobila hrvatska stranka več glasov, je krivo skrajno neugodno vreme v četrti in peti, pritisk od strani vojne mornarice in prodani glasovi. Danes volijo drugi razred.

Bismarekova ulica in nje posledice. Kakor po vseh spodajštajerskih nemških gozdih, tako so tudi Nemci in nemškotari v Ptuju veliki oboževalci pokojnega železnega kancelarja Bismarcka. Da dajo iz rusa temu svojem obredovanju, so jedno ptujskih ulic krstili imenom »Bismarekova ulica«. Ali to krščenje je imelo za trgovce v isti ulici — ki so, seveda, tudi veliki oboževalci velikega Bismarcka — to posledico, da so jim prodajalnice pogrešale vedno več odjemalcev. Je pa tudi v Ptuju tako, kakor po vseh spodajštajerskih gozdih: nemško-nacionalni trgovci sicer sovražijo slovensko ljudstvo, ali brez njega — ne morejo živeti. Slovensko ljudstvo iz okolice ptujke je tako pametno, da ne zahaja rado v Bismarkovo ulico, oziroma k njim, ki tako grdo demonstrirajo proti njemu. Odkar je dobila ulica tako zveneče nemško ime, gre kupčija na slabšo. Zopet je jeden trgovec v tej ulici Maks Wegscheider nspovedal konkurz, a upraviteljem mase je imenovan — o ironija osode — slovenski odvetaik dr. Čuček v Ptuju. Pokojni Bismarek je sicer rekel, da Nemci se sicer boje le Biga in pokor drugega, ali Nemci na Spodnjem Štajerskem imajo menda razloga bati se tudi slovenskih odjemalcev, ki — ne prihajajo v njihove prodajalnice.

Pevsko in bralno društvo „Lira“ v Komnu imelo bo svoj letni občni zbor v nedeljo dne 29. januarja t. l. ob 3. uri pop. v društvenih prostorih.

V Opatiji je bilo od dne 1. septembra 1904. pa do včerajšega 18. januarja 1905 7062 o. b. Od 12. januarja 1905. do včerajšega 18. jan. je pristalo 267 o. b. Do 18. januarja 1905. je bilo navzočih 1048 o. b.

Drzaost poučnega tatra. Včeraj popoldne, ko je šla Frančiška Brjak preko ulice Cavazzoni, jej je pršel nasproti neki mlad človek. Prišel do nje je pa po bliskovito zagrabil za zlato verižico, ki jo je imela ženska okoli vratu ter jej hotel iztrgati verižico in uro, katero je imela v nedrih pripeto za verižico. Ženska je začela upiti ter se mu je branila, a oni pa vendar ni hotel odjenjati. Na njeno vpitje sta prhitela dva redarja, ki sta predznega tatu aretovala ter ga odvedla na policijo, kjer je povedal, da je 25-letni težak Josip Stanger. Ne treba praviti, da so ga djali pod ključ.

Gozdni požar. Sinoči okoli 10. ure je začelo goreti v gozdu nad sv. Ivanom, blizu takozvanega razklanega hriba. Gasilci so šli gasiti. O polnoci je še gorelo.

Loterijske številke izrečane dne 21. januarja:					
Trst	34	5	58	7	29
L'ne	8	37	6	86	3

Mohorjeva družba in nje naloga.*

(Dalje.)

To je torej vse, kar govore »vodila« glede knjig. In zdaj pomislimo tiste čase, ko je še hodilo po Avstriji strašilo pan-slavizma, s katerim so odbijali vse prošnje, tikajoče se narodnih naprav; in če pomislimo, da je bilo tudi Slomšku to strašilo večkrat na potu do dosežanja njegovih blagih namenov, in če vemo da se je prva prošnja za društvo, ki bi izdajalo slovenske knjige, odbila, pa vidimo, da se je le na tem potu, s tem namenom dalo do-seči jednako društvo. Potem vidimo tu jako diplomatičen korak, premišljen ali nepremišljen, kajti, dočim je v namenu prvo vera, ni tu niti ene besedice, da se morajo izdajati molitveniki, ampak je govor samo o pripovednih in poučnih spisih. Ali vidimo tu našega pedagoga Slomškega, ki je znal tako lepo skrbeti za šolo in narod? Družba je pač zasnovana, kakor si jo je mislil on, kakor je on naročil Einspielerju: imela je biti nadaljevanje šole doma! V verskem oziru skrbi cerkev za narod, v izobraževalnem obziru pa se takrat ni nihče ukvarjal, a to naj bi spopolnila družba s svojimi knjigami. In zato je prav, kakor govore vodila! Delati bi se moralo po tem. Ako bi mi, kakor Nemci in drugi narodi, imeli še druga jednako razširjena društva, ki bi skrbela za izdavanje pripovednih in poučnih knjig, potem bi ne zahtevali od družbe, naj se trudi za to, ampak bi lahko izdajala različne dušne paše, etc. A ker je družba sv. Mohorja ed na taka družba, ki more in mora to storiti, zahtevamo od nje, da vrši kar jej dopuščajo in kar zahtevajo razmere.

Sedanja pravila (zakoni in vodila) opravičnega reda) so potrjena od milostljivega gospoda knezoškofa krškega 5. junija 1860. in od sv. očeta papeža Pija IX. v pismu z dne 18. maja 1860. z odpustki obdarovana. Mohorjeva družba je torej pravzaprav bratovščina in vendar kakor taka ni bila mišljena niti od nje prvotnega začetnika, Slomškega, niti ni mišljena danes od (lahko rečem) 90 odstotkov družbenikov, ki so v družbi zato, da dobivajo nje knjige, ne pa zato, da bi dobivali nje odpustke. Na prste bi lahko naštel tiste, ki molijo vsak dan en očenaš in eno »Češčena si Marija«, zato, ker so v Mohorjevi bratovščini. Kdo jej je dal obliko bratovščine nam je vseeno, vpoštevati pa bi se moralo obče mnenje, ki je že zdavnaj jo zabilo, da je bratovščina. Naj pa bo že v kakoršni koli obliki, upoštevati je treba to, da bi Mohorjeva družba na svojem mestu morala biti ob jednom z vero tudi zvesta varuhinja narodnosti slovenske in, ker prva ni v nevarnosti, tem bolj varuhinja druge, ker je ta v nevarnosti. Kajti mi smo mnenja, da za varovanje vere ni treba molitvenikov, ampak v tem smislu deluje in s celo večimi uspehi zabavni in poučni del spisov. Stavil bi ne vem kaj, da se od Slomškega, ki je hotel ustanoviti društvo za izdajanje slovenskih knjig, nikdar ni mislilo tako. In društvo, ki je ustanovljeno po njegovem načrtu je proti pravilom, ki jih ima, tako blaženi Slomšek!... Ali je mislil, da pride tako daleč ravno v krajih, kjer je takrat vel močan slovenski duh. Ali si je mislil, da bo njegov narod tako nesrečen, da pride tako daleč, da bo mesto petih njemu jed-

* Glej št. 9 od 9. t. m. Ker se je zadnje dni kupčijo gradiv radi raznih dnevnih dogodkov, smo bili prisiljeni prekiniti priobčevanje te razprave, ki je bomo odslej nadaljevali.

Ured. »Edin.«

nakih škofov, imel samo dva in da bosta še ta dva tako malo slovenska. Ali si je mislil, da pride po tolikem trudu ustanovljena družba pod pokroviteljstvo nemškega škofa Kahna? Blagi mož je po svojih velikih trudih lahko pričakoval, da bo i na Štajarskem i na Koroškem boljše, da bo narod, ki je se je še le v njegovem času prebujal ter imel izbornih voditeljev, da ta narod ostane v novi moči in da bo njegovo, kar mu gre po pravici.

(Pride še.)

Razne vesti.

Angleška izginja. Iz Londona javljajo: Nedavno se je na strmem obrežju pri D-veru otrgala ter zvalila v morje ogromna masa prčevja, a najbrž se strmoglavi v morje še precej skalovja. Interesno je konstatovati, koliko škode so povzročili pomorski viharji na angleški obali. Londonški list »Daily Graphic« zatrjuje, da ni izključeno, da progoltno nekdanji morski valovi sedanja kopališča Lowestoft, Clacton, Aldeburgh in South Wold. Iste bi s tem slučajju doletela le usoda, ki je tekom stoletij zadela druga obmorska mesta. Tako je bil n. pr. Ravensburgh evetoče morskostanišče, v katerem sta se izkrcala leta 1399. angleški kralj Henrik IV., leta 1471. pa kralj Edvard IV. To mesto je bilo več in znameniteje nego Hult ter je pošiljalo v angleški parlament dva poslance. Zadajkrat se to mesto opominja leta 1538 in danes ni od nje niti sledi. Leži namreč na morskem dnu. Tako je tudi v mestom Dunwich, od katerega je videti danes le razvaline velike cerkve, ki stoje prav tik obrežja. Nekdaj je bil ta kraj poglavito mesto tamošnjega okrožja in ob enem močna trdnjava. V tem mestu je bila kraljeva palača, škofovski dvorec, 52 cerkva in ravno toliko mlinov na veter, a luka je bila ena zmed najbolje obiskovanih na Angležkem. Za časa vladanja kralja Edvarda II. je morje pričelo proti temu mestu svoje razdirajoče delo. V enem letu so morski valovi otrgali 400 hiš. Okolo leta 1600 je morje pogoltnilo štiri cerkve in leta 1677. je prodrlo do mestnega trga. Zd se, da so leta 1729. prebivalci koneč o opustili nadaljni boj proti mogočnemu elementu. Bij med kopnem in morjem ni venlat prehod v prilog morju. Od Folkestone do Sussex je kopno v premoči. Maogo krjav, ki so bili ob tej strani znaneite obmorske luke, leži danes daleč od morske obale ter so izgubili vso veljavo. In kjer so se nekaj gibale mogočne ladije, se danes pasejo čele goved. V obče premaguje v boju vendar le morje. Statistični podatki so dokazali, da izgublja Angležka vsako leto kos zemlje, tako velik, kakor je Gibraltar. Ozemlje, ki so ga v zadnjih 400 letih pogoltni morski valovi je tako veliko, kakor londonska grofija.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje ob boleznih in prerani smrti našega iskreno ljubljenega nepozabnega soproga oziro. očeta, gospoda

Petra Skert

trgovca in gostilničarja

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k poslednjemu počitku, izrekamo tem potom iskreno zahvalo sorodnikom, prijateljem in znancem.

Sv. Lucija na mostu dne 22. jan. 1905
Žalujoča družina Skert.

Narodni kolek je
vdebiti pri upravi

„Edinost“

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5

REBLOVANJE PO NAJMODERNEJSIH ZAHTEVAB
KATALOGI BREZPLAČNO.

Zaloga
izvozno-marčne (Export-Märzen)
in vležane (Lager)
Pive
v odčeki in v boteljkah, kakor tudi
Kvasa
iz tovarne Bratov Reininghaus
Steinfléd pri Gradcu.

Zaloga Mattonijeve Giesshübler
vedno sveže kisle vode
po zmernih cenah

ANTONU DEJAK junior
TRST
Via degli Artisti šte. 17

Javljam slavnemu občinstvu, da sem preselil svoje

mirotilnico na Opčinah
na šte. 209 (nasproti, kjer je bila prej in zvršen kavarni »All' Eletrovia«). Pri tej priliki naznanjam, da imam v zalogu vsakovrstne droge, petrolej itd., ter v kratkem jo zložim tudi s raznim železjem in šipami. Cene brez konkurence. Nadejaje se podpo e slavnega občinstva beležim udani

EMIL CUMAR.

ZOBOZDRAVNIK

Univ. Med. Dr. Makso Brilliant
v TRSTU

ulica S. Antonia št. 9. II. nadstr.

Izvršuje izdelanje z emajlom, porcelanom
srebrom in zlatom.
I deluje posamezne umetne zobove kakor
tudi celo zobovje.
ORDINIRA od 9—12 predp. 3—5. popol

Prve in jedi e želodčne kapljice

sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka). Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. Te kapljice vredijo redno prebavljenje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepit pokvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). — Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. — Za naročnitve in pošiljave pa jedino le v
Lekarna Cristofolletti v Gorici.

Dr. N. Fertilio

specijalist za bolezni nosa, grla in ušes.

Ul. Torre bianca 45

(vagal Torrence).

TRST.

ORDINUJE: od 10—12 predp. 3—4 pop.
od 4—5 pop. brezplačno.

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52 A.

(v lastni hiši).

ZALOGA:

Piazza Rosarie (šolsko poslopje)

Cene, da se ni bati nikake konkurence

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ustrezajo cenah draginšč in vseh

sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nomena zavarovalnica. Zlasti je »godno zavarovanje na doživetje in smrti z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Tragi.

Rezervni fond 29,217.694.46 K izplačane odškodnine: 78,324.623.17 K

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

VSA POJASNILA DAJE:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najakuntnije. Uživa najboljši sloves, koder postuje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obcnokoristne namene.